

Fuad Cəfərli

Prezident təqaüdçüsü,
Azərbaycan Yazıçılar
Birliyinin
Gənclər Şurasının üzvü

Çağdaş poeziyamızın yeni və ciddi nəfəsindən birinin adı Emil Rasimoğludur. Onun üçün bu dünyada poeziya mayak, sahil, həyat deməkdir.

Yaşının III on illiyinin astansında olan şair nəinki sözün pıçıtısından, eyni zamanda sükutundan da xəbərdardır. Onun mətnə münasibəti hər zaman orijinallıqdan yana olub. Yeni çeynənmiş fikirlərdən uzaq və sıxıcı cəryanlarınqəliblərindən kənardadır.

Şairin şeirlərinə nəzər salanda adama elə gəlir ki, futurizm, postmodernizm, eksistensializm və surrealizm cəryanlarından müyyən aralıqla şeirlərində bir çimdik olsa belə

də subyektiv yanaşma olduğu təəssüratı yaradır oxucuda... Amma yenə alt qatda hər fəsildə insan bir xatirəsi ilə vidalaşır. Yeni, təkçə dəyişən fəsillər deyil həm də insanlardır:

**"Yuxuda gördüyüm şəhərdə
anam da qarımırdı
atam üçün hər səhər..."**

İlkin baxışdan bu misralarda şərq elementləri (qadın səssizliyinə-itaətkarlığına üsyan) sezilir. Ancaq diqqətlə baxanda görürsən ki, əslində burada mövzu bir az əvvəl yuxarıda qeyd etdiyim nə özünü qurban verən qadın nisgilinə daha yox deyən Şərqdən, nə də Qərbin şiltəq fərdiyyətçiliyidir. Çünki sadələşdirilmiş nüanslar və ya baxışlar artıq bütün yaradıcı sferalarda işləyib və bitib. Şair burada qadına bəşəriyyətin – ali anlayışların üfünqündə baxır. Əgər kimsə məndən xəbər alsın ki, ali anlayış sənin üçün nədir. Heç təəddüt etmədən bir körpənin gülüşü deyərdim.

Yeni və ciddi nəfəs – Emil Rasimoğlu

peşəkarlıqla istifadə edib. Ancaq əslində Emil şeirlərində yalnız öz ədəbi ritmini, ahəngini eşidən və qoruyan şairdir.

Onun şeirlərində belə demək doğrudursa, qeyd olunan cəryanlar stukturformalaşdırmır. Sadəcə şairin ədəbi məntiqinin və ahəngin mütləq əksində doğulur. Bir sözlə, qeyd olunan cəryanlarşeyirdə ümumi mənzərəni formalaşdırır, sadəcə mətnə kiçik detal kimi bədii zərurətdən yaranaraq həll olunur.

İlk dəfə onu "Burda baliq-baliq sular can verir, burda fəsil-fəsil ökir adamlar" misraları ilə sözün şeir mənasında kəşf etmişəm. Dünyada həyatın və paklığın adlarından biri də sudur. Daima dünya poeziyasında suyu həyat simvolu kimi işləmişdilər. Amma heç bir şair və ya yazıçı suyun nə vaxtsa yorulacağını və belə möhtəşəm əzəmətlə həyatın bitişini incəliklə təsvir etməyib. Fikir versək görürük ki, suyun hekayəsi onun qonaqları, yeni gəmi-qayıq, insan tərəfindən deyil, daimi sakinləri – baliqlar tərəfindən sonlandırılır.

Burada şair sətiraltı baliqları şüurlu və ya şüursuz intihannı inanılmaz peşəkarlıqla işləyib. Növbəti misrada isə kiçik ip ucu ilə birinci misranın sətiraltı mənasına ədəbi nəfəslik açıq. Amma bu pıçılı həm də növbəti poetik sirin qarşıdır.

Yenə şair daha bir əzbərlənmiş ifadəni yumşaq desək, ədəbiyyatın zibilliyinə atır. Fəsillərin hansının başlanğıc, hansının son olmasını digər ənənəvi poetik düşüncə ilə bölmür. Əksinə, bütün fəsillərin yalnız bir boyda olduğunu qeyd edir. İlkin baxışda bu çox sərt və bir o qədər

"Paltarlardakı göy üzü bəxtəvər idi, əlimdən düşüb sınaq güzgüdəki saçları da, saçlarının fəslə də bəxtəvər... Çünki qovuşmaq hamının yadından çıxmışdı."

Kədərli səslənsə də şair untumağın bir adının da xoşbəxtlik olduğunu bədii təsvirini zərgər dəqiqliyi ilə işləyib.

"Qatar rəislərində yenə çiçəkləyib
bir quş dimdiyində"

Rəislər deyəndə ağıla mütləq qəlib, sərt qayda-qanun, yeknəsək bir tərz gəlir. Mənə görə bütün varlıqların-canlıların həyat hekayəsinin dəmir portretidir rəislər...

...Və bu porteti şair quş qanadı ilə deyil göylərdən bir dimdiklik sevdə gətirərək nəfəslik verərək sevincindir o danxan rəisləri.

"Yolunu kəsirəm bir baliğın.

Eşidirsənmi?"

İlkin baxışda çox sadə bir misra (fikir) kimi görünür. Amma misra tamamilə bilinməzliyi özündə ehtiva edir.

Əslində Emil Rasimoğlunun yaradıcılığını bilənlər adam şairin cavabı bibrəkəndə gizlətdiyini həmin an sezir. Burada bilinmir ki, baliq keçmiş üz tutur ya sahilə... İstənilən halda Emil Rasimoğlu həyatın ya keçmişdə, ya da sahilə olduğu mövzusunu qəsdən mücərrəf təqdim edir.